

KS. SYPNIEWSKI PAWEŁ (1868-1931)

Urodził się 26 XII 1868 roku w Lublińcu na Śląsku, syn Józefa, sędziego, i Marii z domu May. Szkołę elementarną ukończył w Krotoszynie, tamże uczęszczał do gimnazjum i zdał maturę (1889). Po odbyciu studiów seminaryjnych w Poznaniu i Gnieźnie przyjął 5 marca 1893 roku święcenia kapłańskie. Pierwszą placówką jego pracy duszpasterskiej był Wolsztyn (1893). Następnie był wikariuszem w Grodzisku (1894). Podczas jego pobytu na wikariacie w Grodzisku Wlkp. Był wicepatronem Katolickiego Towarzystwa Robotników Polskich. 1 stycznia 1895 roku otrzymał przydział na wikariat w Odolanowie. 25 czerwca 1896 roku został komendantem parafii Rusko. Podczas duszpasterzowania w Rusku, od 1900, był członkiem Towarzystwa ku zwalczaniu gry hazardowej, a od 1901 roku działał w Towarzystwie Naukowej Pomocy. Założył i kierował Kółkiem Rolniczym w Rusku.

Uczestniczył, wraz z księdzem Stanisławem Nizińskim, w wiecu w Dobrzycy z udziałem blisko 500 osób, zorganizowanym 19 maja 1901 roku w sprawie obrony praw języka polskiego w nauce religii. Brał także udział w polskich akcjach wyborczych podczas wyborów do sejmu pruskiego i parlamentu niemieckiego – był członkiem polskiego Komitetu Wyborczego na obwód jaraczewski, uczestniczył w zebraniach wyborczych. Na łamach „Kuriera Poznańskiego” (1903, nr 251) wyraził związaną z wyborami opinię, że polscy kandydaci na posłów powinni być „na wskroś” katolikami, katolickie społeczeństwo bowiem powierza im tę funkcję, natomiast duchowni katolicy „powinni stać ponad partiami”. Wiadomo także, że uczestniczył w walnym obwodowym zebraniu Towarzystwa Czytelni Ludowych w Jaraczewie 3 grudnia 1911 roku, lecz szerszej działalności w tym zakresie nie rozwinął.

Jego nazwisko umieszczono na liście polskich agitatorów powiatu jarocińskiego, a w piśmie landrata z 3 lipca 1909 roku podawano informację, iż jest on „żarliwym Polakiem”, próbował przywrócić polskie pozdrowienie i polską modlitwę w szkole w Rusku, zarządził odmówienie pacierza w intencji polepszenia położenia Polaków. Aktywnie działał w Towarzystwie Kolonii Wakacyjnych „Stella”, poczynszy od 1909 roku, także w okresie międzywojennym. Był też członkiem zwyczajnym Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk od 1916 roku aż do końca życia.

W 1912 roku mianowano go proboszczem w Kunowie. Obszarem dość ożywionej jego działalności społecznej były kółka rolnicze. Najpierw założył wspomniane Kółko Rolnicze w Rusku, a po przejściu do Kunowa przyjął obowiązki wiceprezesa tamtejszego Kółka. W sprawozdaniu organizacji kunowskiej za 1913 roku zapisano m.in., iż organizowano odczyty i pogadanki, „w których ks. Sypniewski zawsze dawał początek i wciągał do dyskusji”.

Zmarł 1 kwietnia 1931 roku i został pochowany przy kościele parafialnym.